

Vtorek, četrtek in soboto izhaja in velja v Mariboru brez pošiljanja na dom

za vse leto 8 g. — k,
" pol leta 4 " — " "
" četrť " 2 " 20 "

Po pošti:

za vse leto 10 g. — k
" pol leta 5 " — " "
" četrť " 2 " 60 "

Vredništvo in opravništvo je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo.

SLOVENSKI NAROD.

Oznanila:

Za navadno trisopno vrsto se plačuje:
6 kr. če se tiska 1krat,
5 " " " " 2krat,
4 " " " " 3krat.
veče pismenke se plačujejo po prostoru.

Za vsak tisek je plačati kolek (štempelj) za 30 kr.

Politični razgled.

Radi smo prepustili v tako važnih časih, kakor so sedanjí, največi del denšnjega lista glasovom iz volilnih okrajev in hočemo na tem mestu le najvažnejših dogodkov dnevne kronike omenjati.

Na Dunaji se med Nemci kaže nesloga, kakor že dolgo ne. Dunaj ne šteje več kakor pet volilnih odborov, torej ravno toliko strank, ki se med seboj pobijajo z vso strastjo. Ti peteri odbori so: 1. volilni odbor nemških Avstrijcev, 2. „dunajski volilni odbor“ centralistov, 3. centralni volilni odbor napredovalne stranke, 4. volilni odbor združenih kupčijskih in obrtnijskih društev, 5. centralni volilni odbor katoliško-političnega ljudskega društva dolénja-avstrijskega. — Mirni opazovalci se bojé, da se bodo Dunajčani neizmerno blamirali in da bode zmagala najbolje organizovana stranka — „klerikalcev“ in „reakcijonarjev.“

Vlada bode v kratkem imela svoje sitnosti s Čehi. Pravijo, da se bode sklical česki (!) deželni zbor še le konec avgusta, ker bi pred ne mogel sklepati, kajti med poletjem se veliki posestniki ne hoté potiti v soparnih zbornicah. Sicer pa je pričakovati, da mnogo velikih posestnikov sploh ne bode v zbor in da bode torej morala vlada seči po neposrednih volitvah.

Graf Taaffe je razgnal društvo dunajskih federalistov pod vodstvom Steudelnovim, češ da je bilo to društvo v preoski zvezi s socialno-demokratskim programom. Ta Taaffejev korak nekako čudo posvetuje ministersko nepristranost.

Iz Zagreba se telegrafira 9. junija: Denes sta iz službe odpuščena narodna gimnazijska profesorja Brateli in Jagič. Bati se je, da bode več enakomiselnih tovarišev samih izstopilo iz službe. — Trgovca Avša so obsodili na dva meseca sedéza, ker je razprostil Rauchu protivno brošuro. — V Zagrebu res že svoboda cvete, kakor beraška srajca!

„Pester Ll.“, ki se je prvi oglasil za Strosmajerja, naj bi se imenoval za nadškofa v Zagrebu, naznanja, da je za to častno službo vendar-le imenovan korar Mihajlovič. Ministerski organ mora toraj zdaj svoji plašč zasukati in je to tudi storil, kar se je

dalo najmanj dostojno in pošteno. „P. L.“ sicer pravi, da ostane vse resnično, kar je nekda govoriło za Strosmajerjevo imenovanje, a „da so se med tem zvedela dejanja neprivatna, ki nikakor niso prikladna za časnikarsko razgovarjanje, ktera so pa tako istinita, da se o njih ne da dvojiti, in vsled kterih bi nobeden minister ne mogel Strosmajerja priporočati cesarju za zagrebškega nadškofa“. Iz te perfidne stilizacije sicer vidimo, da Strosmajer ni nikogar ubil, a ministerski organ nesramno vali nanj sumnjo vsakojakega neprivatnega hudodelstva. Če so ta „dejanja“ res tako istinita in neovržljiva, zakaj neki Strosmajerja ne pokličejo pred sodnijo, kjer bi se vsaj mogel opravičiti! Daleč je že prišlo cis in trans z javno moralo in še z marsičem!

Poljske stranke se ne morejo prav zediniti. Smolka je nasvetoval, naj se priporočajo letaki kandidati za deželni zbor, ki hoté delati v sporazumljeni z državopravno opozicijo v cesarstvu. Navet je padel in Smolka si je pridržal popolno svobodo o tem, kako se bode njegova stranka pri volitvah vedla. Vse upanje torej vendar tudi v Galiciji ni še zgubljeno.

Strosmayer je zopet v koncilu govoril govor, ki se jako hvali. V isti seji je baje nek ameriški škof svojim tovarišem nasproti vskliknil: „Jaz sem republikanec in zametujem absolutizem v državi in v cerkvi. Po mojem mnenju je kralj zaradi dežele, a ne dežela zaradi kralja. In tako tudi mislim, da je papež zaradi cerkev, a ne cerkev zaradi papeža.“

Požar v Carigradu je bil večí, kakor se je s početka naznanjalo. Zdaj se piše že o 10.000 pogorelih hiš. Požar bi utegnil imeti marsikaj vpljiva na kupčijo, ker je bil pogoreli oddelek mesta kupčijskih in so bili ondotni trgovci za prejeta blago dolžni vsemu svetu. —

Tabor v Sežani.

(Konec.)

G. Faganel zagovarja 5. točko: „Naj se javni davki, kolikor mogoče zniževajo, ali vsaj ne od leta do leta zviševajo.“ Omenja, da so davki že tako povišani, da jih je že teško plačevati najnižemu seljaku, kakor tudi najvišemu grajščaku. Najbolj nam kažejo dačni

zaostanki, kako težavno se sedanje dače plačujejo, ti-le se namreč množijo od leta do leta. Ubog kmet mora se truditi in s krvavimi žulji zaslužiti krajcarje, ki jih nosi v državno blagajnico; mnogokrat se dogodi, da pa mu nič zaslužiti ni mogoče, torej tudi ne more plačati in to ga pogostoma na boben spravi. Potem našteva govornik različne nepotrebne potroške na škodo posestnikom in vpraša konečno, kam naj se obrnemo za znižanje davkov. Državni zbor ima pravico davke dovoliti, od njega, t. j. od naših zastopnikov v državnem zboru je torej odvisno, kaka bremena se posestnikom nakladajo. Ne bodemo zdaj pretresovali uspešnega ali škodljivega delovanja naših dosedanjih zastopnikov; to naj ostane v bukvah pozabljivosti. Ravno zdaj se bližajo nove volitve, in s temi prememba našega dosedanjega zastopništva. Trudimo se torej vsi skupaj, da nas volitve pripravljene nadejo, ogibljimo se vseh sladkih besed in prilizovanj tacih ljudi, ki nimajo srca za nas in poguma vladi nasproti. Volimo si neodvisne domače možake za deželne poslance, ki bodo imeli pogum krepko in neustrašljivo zastopati in zagovarjati naše svete pravice; le potem se smemo na zmago zanašati. Ti novi poslanci bodo v zboru morali posebno na denes tukaj izrečeno občno željo ozirati se, ter skrbeti za boljše državno gospodarstvo. — Po govoru bila je tudi zadnja točka soglasno sprijeta. — Potem gospod dr. Lavrič taborovanje konča s kratkim govorom: „Važno in imenitno delo smo ravnokar dokončali, potrdili ste denes vse tirjatve, ktere so bile predmet tega shoda; zato so Vam hvaležni ne samo Slovenci, ampak vsi Slovani, kajti z odločnimi našimi tirjatvami snujemo za slovanstvo, ki se je toliko časa preziralo, boljše dni. Hvala Vam, bratje Slovenci, da ste toliko časa mirno in pazljivo poslušali govornikov besede, ter Vas prosim spominjajte se tega dneva in besed, ki so se tukaj govorile. Povejte doma svojim sosedom, ki niso mogli priti sem, da smo navdušeno skrbeli za našo narodnost in pravico. Glejte, da bodete od denes naprej pri vsaki priliki dokazali, da ste sinovi Slave! Pred nego se razidemo pa še vsi skupaj glasno skliknimo: „Živela Slovenija! živeli vsi Slovani!“ — Srčni pozdravi so dospeli po telegrafični poti od gospoda dr. Vošnjaka, slovenskih študentev v Gradcu, „Slavije“, od Slovencev

Listek.

Praven slučaj.

(Spisal dr. J. Mencinger.)

(Konec.)

Moj oče so mož beseda, nadaljuje mi kmetica, in pri volitvah vse storé, kar so takim visokim lizunom obljubili: Hodijo okrog, poganjajo se za naročenega izvoljenca, ki ga morebiti še videli niso, ga hvalisajo, dajajo za vino, in moža, ki ga drugi priporočajo, grajajo samo zato, ker ga ne priporočajo njihovi novi mestni prijatelji ali pa zato, ker je po nesreči Slovenec. Ljudje, hvala Bogu, niso vsi očetovih misel, in tu in tam hudo ozmerjajo očeta. To jih pa ne vstraši in ne umiri; le bolj še zabavljajo svojim nasprotnikom, in nazadnje je ves trud, vse poganjanje in vsa sramota zastonj. — Komaj so spet doma in hočejo nekoliko pogledati v gospodarstvo, pa pride eden vprašat za dober svet, drugi za kako pismo, tretji za kako dovoljenje, četrti bi rad pri hiši dimnik povikšal, peti ograjo prestavil, krčmar godce imel prihodnjo nedeljo; zopet drugi očeta prosi za pričó pri testamentu, pri

ženitvanjskem pismu, na piru za starešino ali za merjevca pri postavljanji mejnikov. Oče vse storé, ker so dober človek; ker so tolikajkratov za pričó, pa tudi veliko pozabijo, in če pridejo pred sodnijo in ne vejo, kaj bi pričali reč pozabivši, rekó ljudje, da jih je nasprotnik podmital. Da so oče prisežen cenilec, jim tudi miru ne daje. Od najsilnejšega dela morajo stopiti, kader je treba škodo ceniti, ki jo je napravil vol tri stopinje v tujo deteljo stopivši, ali kader je treba s sodnijskim slugo iti sosedovo blago rubit in cenit, ali s sodnikom samim po sosedovi zemlji hodit in njivo za njivo cenit. Na to pridejo dražbine prodaje in oče so vsigdar zraven z lesenim kladivom in kričijo: 50 kr., kdo da več? — Če preštejete vse dneve in vse skrbi, ki jih oče za te mnoge posle potratijo, ali jim ostane še kaj časa za svojo veliko, pridnega gospodarja potrebno kmetijo? Ali morejo toliko časa kmetovati, da bi se jim smelo reči, da so prav kmet? Ali ne morati vsa kmetija rakovo pot? in mi otroci pridemo ob vse dedšine. Zdaj se denar težko služi; oče slabše gospodarijo kakor drugi kmetje, ki so zmerom pri delu. Drugi nekaj časa smejo prebiti brez denarja, oče nikoli. Ker imajo toliko z gospodo opraviti, ne smejo nikoli

pokazati, da so o malem denarji. Morajo malo pobahati, zdaj za poliček reči, zdaj kako kvarto vreči, zdaj kako pojedino ukazati. Se ve da, denar lahko dobé, dokler je dosti zastave. Interese radi obljublajo, saj se zdaj tudi sme jemati, kar kdo hoče; kočček kmetije se tudi lahko proda, kakor platno na vatle, ne kakor nekda. Kdor nima volov, jih lahko dobi na rejo, in sploh zdaj kmet lahko dalj časa živi kakor bi še bil premožen, in vendar nima nič nego up in upnike. Taka je menda z očetom. Zdaj župánijo, zborujejo, volijo in čas tratijo s samim častnim poslovanjem in delovanjem, ktero ni za kmeta temuč za kacega kajžarja ali užitkarja, ki mu časa ostaja; potlej pa bodo, bojim se, počasi sami kajžar in nazadnje sami svojo zemljo cenili, kakor prisežen mož, pri cerkvi prodajo oklicovali in sami pri prodaji s tistim lesenim kladivom v roci upili: pet sto forintov, kdo da več?

Po tem dolgem posnetku gotovo še daljšega ženskega govora pravi sodnik, da je ženo zavrnil na advokata in notarja v mestu. — A ona odgovori: Ne spoznali bi me oče za hčer, ako bi jih v to pripravila, da imajo kaj opraviti s tacimi gospodi. Oče pravijo, da je zdaj vse drugače in vse slabše za kmeta, odkar

iz savinske doline, bokeljskih kapetanov, dramatičnega društva v Ljubljani, od ipavske čitalnice, odbora telovadskega društva „Sokol“ v Ljubljani, narodne čitalnice na Vranskem, Slovanov iz Reke in od tržaških Slovencev, katerim ni bilo mogoče na tabor priti.

Dopisi.

Iz Ljubljane, 9. junija [Izv. dop.] Da si denes še ne bomo kritikovali o pomnoženem odboru društva „Slovenije“, ki ravnokar postavlja in debatira o narodnih kandidatih, moramo vendar zavračati nekatere družbenike glede njih izrekov o dr. Zarniku. Držali se bomo vendar — kakor že rečeno — prav objektivno, ker še ne vemo, kako se bode iztekla sodba o imenovanem gospodu denes zvečer, ko se bodo natanjko določili kandidati za ljubljansko-vrhnjsko okolico, mesta in trge. Ugovori zoper njega so pa tudi jako razni, jako mnogobrojni in ne jako modri. Najbolj hitro in naravno odgovarjati tem kritikarjem je z besedami, ki jih je nedavno izrekel nek priprost ljubljansk obrtnik: „Najbolj kunšten je dr. Zarnik, zato se ga pa vsi drugi bojé v zbor.“ Že lansko leto so naši kolovodje vse drugo iskali na dr. Zarniku, samo tega ne, kar se res na njem dobrega najde; pa lani so ga vzeli še med svojo sredo misleči, da se bode pozneje tudi on tiho vstopil za njih skrivne kolise; letos pa, ker tega ni storil, branijo se ga z vsemi štirimi. On je liberalec, (oh, kako smešno!) pravi prvi; on je nasprotnik duhovščini, modruje zopet drugi; lansko leto se je obnašal breztaktno, da je izdal tajne govore narodnega kluba, trdi tretji itd. itd. Vprašamo le: ali je v lanski dež. zbornici dr. Zarnik le eno besedico spregovoril zoper duhovščino ali zakone kat. cerkve? ali se je le kterikrat zgodilo, da bi ne bil glasoval z narodno večino? O kje so pojemi! — O izdajstvu tajnosti narodnega kluba je pa nepristransk politikar že davno izrekel svojo kritiko: da so najpoprej „Novice“ porabile iz klubovih tajnosti toliko (ipsissima verba „Novic“), kar se jim je za svojo obrambo potrebno zdelo; potem pa tudi „Sl. Nar.“ toliko, kar se je njemu za svojo obrambo potrebno zdelo. Ker pa klub ni določil merice, s kojo sme en ali drug list zajemati iz tajnega vrelca, naj bi se vsaj na prsa udarli najpoprej tisti, ki kričé zdaj nad Zarnikom. Dr. Zarnik ima v mestih in trgih za svoje prijatelje mnogo najbolj izobraženih rodoljubov; in akoravno se ne bodo odmaknili volitvi za narodnega kandidata, vendar ne bodo delali s tisto pridnostjo, s tisto gorečnostjo za take, ki jim spodrivajo njih narodnega prijatelja. Posebno v Ljubljani bo volitev zelo dvomljiva, kajti večina narodnih posestnikov šentpeterskega predmestja in mnogo obrtnikov šentjakobskega trga se že zdaj grozijo, da ne idejo volit, ako se ne bode kandidiral dr. Zarnik, ali pa če ga po-

so ti gospodje med nami. In res oče niso nič dobrega od njih užili. Notar jih je že dvakrat tožil in kaznovani so bili zavolj narejanja pisem. Gotovo jih bo še večkrat tožil. Advokat enkrat ni hotel pri sodnji z njimi govoriti, ko so napravili tožbo in pred sodbo prišli za nekega soseda; še časa zamudo so morali oče plačati doktorju. To jih je jezilo! Enkrat so sosedu drevo posekali, ki je senco delalo na njihovo njivo. Doktor je tožbo prevzel in kar ob hitrem so bili obsojeni za škodo in stroške. Da so županu kaj tacega zgoditi more, posebno ko je z gospodo toliko znan, niso mogli razumeti. Enkrat so ukazali, kako mora biti meja med dvema vrtoma. Z ukazom nezadovoljni je doktorju tožbo izročil in očetov ukaz je bil ob veljavo.

Ko sem prijatla opomnil, da je imel tisti dan, ko ga je ženuška obiskala, nenavadno veliko časa in še več potrpežljivosti, mi h koncu pove, da je pisma vzel, prenotacijo devolil, ženi pa rekel, da naj za opravičevanje prenotacije prosi nekaj obroka — potem se utegne predznanba opravičiti dati. —

Namestu da bi svoje mnenje o tej stvari razlagal, storim menda bolj uljudno, ako bi zdaj bralcem, ki so ta sestavek do konca pretrpeli, obljubil prihodnjič kaj veliko krajega pisati. —

stavijo v kak tak volilen okraj, kjer se že naprej vé, da bode propal. — Sicer bomo pa, ako bo trebalo, o teh debatah prihodnjič govorili obširneje; kako n. pr. so se klicali župani iz dežele v konferencije in kako se jim je črnil dr. Zarnik ter se jim zatrjevalo, da naj ga vsaj nikjer ne tirjajo za kandidata; — torej vedremo! —

V nedeljo pride naše požarne može obiskat nekaj od zagrebškega magistrata poslanih hrvaških magjaronov, da se bodo — teneatis risum — učili od naših prusofilov umetnosti. No, gliha skup štrih. Renegat ljubi renegata. Da bi le preveč ne gorelo — v glavi!

Iz Maribora, 8. junija. [Izv. dop.] Jeseni leta 1867. so mariborski bogoslovci začeli med seboj nabirati denar v ta namen, da se plača za semeniško knjižnico ustanovna pri „Slov. Matici“, k čemur je kakor znano, treba 100 gld. Denes je dotičen znesek že v rokah matičnega blagajnika.

„Slov. Gospodar“ je bil namreč takrat sprožil misel, naj bi se v imenovano svrhu začeli po naših gimnazijah, semeniščih, čitalnicah ter vseh društvih zbirati denarni doneski. Ali — — „sto goldinarjev, to ni mala reč“, je rekel berač, ter se prijel za mavho, tovariš mu je pa prikimal in dejal, da se res „stotaki ne pobirajo na cesti.“ Naši bogoslovci pa se niso zbal enakih modrovanj, ampak po tisti prislovi, ki pravi: zrno do zrna pogača, ali: groš do groša goldinar, začeli so nabiranje med seboj.

Morebiti bi enega ali drugega naših č. bralcev zanimalo, kako se je ta nabira vršila? Radi mu ustrezemo. Tako-le: eden je prevzel se ve da ne ravno prijeten posel nabiranja. Vsak mesec enkrat je hodil s skledico v roki od sobe do sobe ter prosil „za Matico“ radovoljnih darov. In glejte, že v tistem šolskem letu se je nabralo 42 gld., lani 38 gld., in ostalih 20 gld. se je pred enim tednom odrajtalo v Ljubljano. Tako se je v ozirno kratkem času zložila zdatna svotica — in to tako, da dajalci še sami prav čutili niso, kako in kedaj. Človeška natora je že pač taka, da „po malem, pa večkrat“ vse rajše stori.

Vi pa, vrli slovenski dijaki in bogoslovci, ve slavne čitalnice, društva in zavodi — ali vas nič ne mika rodoljubni izgled? Pot se vam je pokazala, povedalo se vam je, kako lahko je priti do cilja; na delo torej! Groš do groša goldinar . . . slovenska Matica pa dobođe lepo pripomoč!

Iz Ptujja 9. maja. [Izv. dop.] One, ki hoté z nemškutarijo nam Slovincem bogvedi kake dobrote skazati, bi prosili, naj si natančneje ogledajo, kaj nam je nemškutarija dozdej rodila. Tú je naše mestice s svojim skoraj izključljivo slovenskim prebivalstvom, katero misli, da je že bolj omikano in imenitno, ker poleg slovenščine govori tudi nemščino, in torej zaničljivo in sovražno gleda na slovenščino, ktere se nikdar ni do dobrega izučilo, in hoče po vsej sili tudi kmečko ljudstvo posiliti na svojo kulturno visočino.

Vsled tacih razmer so na slov. tleh živeči meščani, nekoliko tudi tržani popolnoma nevedni gledé slov. literature, časopistva, kakor tudi gledé značaja, razširjenosti in opravičenosti slov. gibanja. V tej nevednosti jih tudi nalašč držé od one strani, od koder si edino dobivajo svojo dušno hrano.

Lahko je razsoditi, kako mora misliti in čutiti oddelek prebivalstva, ki vsled omenjenih razmer in iz njih izviračega okusa mora prebirati edino Slovanom in cerkvi sovražne časnike. Te vrste mesta in trgi so torej veči del gnjezda nemško-liberalne ustavovernosti in drugih enakih sleparij. Ljudska šala je krstila take ljudi nemškutarje, odpadnike, sami pa se sem ter tje imenujejo nemške Slovence.

Nemškutarija pri volitvah nikdar ne hodi z ljudstvom in daje svoje glase vedno odpadnikom in ljudskim sovražnikom — nemškutarji za narodno izobraženje niso le enega vojaka žrtvovali, ne ene vrste pisali in smatravajo Slovence le kot mravlje, ki jim morajo njih kupe nanašati.

Kakor suhe in sušeče oaze stojé taka mesta in trgi na širnem zelenem ljudskem polji. Med tem pa se med ljudstvom vse oživlja, drami in giblje; tisoč in tisoč rok se giblje opravlja narodno delo v društvih,

taborih, v literaturi in žurnalistiki. Tako n. pr. gotovo ni malost, da na Slovenskem izhaja nad 12 slovenskih časnikov, in da eno društvo samo vsako leto 30000—40000 knjig različnega, a skoz in skoz npravnega in narodnega zadržaja razdaja med ljudstvo.

Nemškutarija v sé zagriznena o vsem tem ničesar ne vé in torej se tudi narod in nemškutarija bolj in bolj drug od drugega oddaljujeta. Po birokraciji podpirana germanizacija je res nekoliko ljudstva odtrgala, ga zapeljala na kriva pota in ga spravila v protiglasje z njegovimi narodnimi dolžnostimi; tako je delovala in še deluje samo demoralizatorično. Iz mest in trgov pa se pošiljajo še vedno sredovečji vitezi, ki hodijo zatirat in uničevat vsako narodno gibanje.

Tak vitez je tudi naš odvetnik dr. Strafella, ki je sam nosil svoje mlade dni kmečke hlače, ki je leta 1848 s sabljo v roki klical črno vojsko, ki je s culico pod ramo prišel v Ptuj, kjer je s pomočjo Slovencev postal bogat mož in zdaj vse, kar je narodno fanatično preganja in z rokami in nogami okolo sebe maha, kjer more kako narodno lučico zadušiti. Ta gospod je strahovito surov proti svojim mravljam, slov. kmetom, kateri morajo dolgo razoglati pred njim na ulici stati. Svojo prazno glavo vé skrivati za frivolne burke in rokovanja, ki nimajo nobene smisli, kakor je to bilo n. pr. njegovo havziranje s suhimi klobasami v enem sosednjih mest.

S posebno ljubeznijo ta mož zdaj intrigira zaradi volitev; ne iz prepričanja, kajti tega nima, ampak zaradi „hetze“. Dá tudi nekoliko denarja, saj mu ga morajo konečno Slovinci vrniti. Njegovi pomočniki so policaji, potem uradni strežaji c. kr. gosposk — da mu ti stojé na prosto razpolaganje, je umljivo — potem predrzno krojače C., o katerem se govori, da mora za g. dra. izvohavati, kje bi se dalo kaj zarubiti. Tú imamo na dalje g. notarja R., precej krotkega nemškutarja, ki bi takoj pristopil k narodni stranki, ko bi se mu ne bilo treba učiti gramatike njegovega materinega jezika, za kar kakor pravi je že prestar. Ta notar je tisti sin, na katerem ima Strafela svoje dopadajenje — napravil ga je za okrajnega prvomestnika in mu je nedavno iz okrajne blagajnice dekretiral dragocen sreberni servis za njegove nemškutarske zasluge.

Prihodnjič si hočemo natančneje ogledati, kako ta dva gospoda gospodarita v srenjskem in okrajnem zastopu. Za denes naj poročimo le že nektera junaška dejanja naših doktorjev.

Bilo je leta 1867, ko je g. Wasser, kterege je tudi naš dr. Strafela v deželni zbor zrinil, in pa njegov narodni protikandidat prof. Šuman v isti dvorani pred mnogobrojnimi, narodnimi in protinardnimi občinstvom kandidiral in govoril. Najprvo je govoril g. Wasser, ki je zabavljaval narodnjakom, ktere je imenoval pol Kranjce, pol Hrvate. Narodnjaki so ga pustili v miru govoriti. Ko pa je začel prof. Šuman govoriti, vedli so se njegovi nasprotniki tudi dostojno, samo Strafela je vedno s palico na tla trkaje in glasno kričaje: „Unsinn, Aufhören!“ skušal govornika ovirati in spraviti v zadrego.

Preteklo jesen je naš g. Strafela dobil pismo iz Dunaja, da se bode Giskrino ministerstvo brzkone razrušilo. Hitro je zbral v neki krčmi svoje zveste privržence, jim je bral pismo, potem pa se je začel jokati in z njim so jokali tudi drugi. Ker hočemo vsako zaslugo primerno kronati, povedali smo tudi to pravlico o našem Strafeli, zato da dobođe od dotične strani zaslužen priznanje.

Iz Slovenjega gradca, 8. maja. [Izv. dop.] Centralni odbor v Mariboru jo je prav srečno zadel, ko je za tukajšnega kandidata v kmečkih občinah postavil pl. Adamoviča. Ne le njegova preteklost, ampak zlasti njegovo sedanje vedenje v našem okrajnem nam je zanezljiv porok, da bode gosp. Adamovič zvest in krepek zagovornik slovenskih pravic. Da v naglici omenim le ene stvari. V našem okrajnem šolskem odboru je bil nekdo nasvetoval, da naj bode po tukajšnih šolah v viših razredih učni jezik izključljivo nemški. G. Adamovič je neprikladnost tega nasveta mahoma spoznal in se krepko potegnil za slovensko podučevanje, katero seveda tukaj v viših razredih ne zametuje učenja nemščine. G. Adamovič je v našem in sosednjih okrajih jako priljubljena in znana

oseba in smo skoraj do čistega prepričani, da bode zmagal. —

Da bi prejšnji poslanec Rak proti njemu in za Lohningerja agitiral, je gola izmišljiva „Tagespostnega“ dopisnika. Lohninger sam ne upa, da bi ga Rak podpiral in si je že začel drugje pomočnikov iskati po znani njegovi taktiki rabljenja vsacega tudi najbolj hianskega pripomočka v dosego samopridnih ciljev. Preteklost Lohningerjeva je znana. Rušil je konkordat, razdiral samostane, napadal duhovnike, ščuval Slovence, norce bril s svetimi stvarmi. A zdaj je naenkrat vse drugače. Mož hoče voljen biti, in si misli: alle Theorie ist grau, grün nur ist der Verstellung listig Thun. Lohninger je vse svoje liberalne in antiklerikalne principe poslal rakom žvižgat in se slini duhovnikom! Lohninger, prijatelj duhovnikov in zagovornik verskih koristi! Nihče bi tega ne veroval, a vendar je tako. V okrajnem šolskem zastopu je nasvetoval, da morajo otroci hoditi k vsem procesijam, da jih morajo učitelji spremljati, da mora vsa šola hoditi k vsakdanji šolski maši in petkrat na leto k spovedi. Taki nasveti iz ust Lohningerjevih so naravnost atentati na zdravo pamet duhovnikov, ktere bi g. Lohninger zdaj rad angažiral za svoje agitatorje. Kolikor jaz tukajšno duhovščino poznam, ne bode se po večem vsedla na ta lim; so sicer nekteri, ki zaradi ljube sloge z Lohningerjem in mestnimi gospodi vse storé, kar ti gospodje tirjajo, kar se je posebno pokazalo pri volitvi v okrajni zastop. Ali časi so zdaj vendar prerensni, da bi v redni duhovniki slogo v tem iskali, da bi podpirali enega najhujših sovražnikov vsemu, kar po katoličanstvu in slovanstvu diši. Ščuvanju nemških liberaluhov se je posrečilo, da so duhovniki po deželi že res mnogo vpljiva zgubili, in res nobenega vpljiva bi ne bili vredni, ako bi pri volitvah podpirali može à la Lohninger. Kdor ima kolikaj čustva slovenskega, kter duhovnik se noče svojim nasprotnikom sam pod noge metati, on ne sme in ne more podpirati Lohningerja, ampak njegova vest mu mora nalagati sveto dolžnost, porabiti vsako dovoljeno in pošteno sredstvo, da se postavi Lohninger tje, kamor sodi, — med staro železo!

Iz Šoštanja, 8. junija. [Izv. dop.] (Volitev dež. poslanca) za slov. graški volilni okraj, h kteremu spada naš in marenberški sodnijski okraj, utegne zopet prav živahna biti. Vendar se ne bojimo, da bi ne zmagali narodnjaki z svojim kandidatom. Narodni volilni odbor je ustregel želji vseh tukajšnjih rodoljubov, da je za kandidata tega volilnega okraja g. pl. Adamovič-a postavil. G. Adamovič je Slovan z dušo s telom, in je to vselej dokazal, kot okrajni zastopnik in kot odbornik velenjske občine. V dokaz tega navedem iz najnovejšega časa, da je on, ko se je posvetovalo v odboru velenjske občine, v kterem jeziku naj bi se podučevali otroci, in ko so nekteri odborniki se potegovali za nemški jezik, tako prepričavno zagovarjal edino naravni poduk v domačem slovenskem jeziku, da je ves odbor se odločil za slovenski jezik. G. Adamovič pozna kot veliki posestnik težnje in bremena poljedelskega stanu, pa je pri tem tudi zgovoren, da bo vedel svoje misli razložiti in na vse strani neodvisen, da se nikoli ne bo bal, popolno resnico povedati, kekar bo šlo za naše pravice in tirjatve. Veseli smo torej tega izvrstnega svojega kandidata in lahko že zdaj rečem, da celi šoštanski okraj, ki šteje tretjino vseh volilcev, bo kot en mož pri volitvi 23. junija klical: G. Adamovič naš poslanec! Nadejamo se, da bodo z nami potegnili tudi volilci slov. graškega in marenberškega okraja, in se ne bodo dali slepariti od zvutih tujcev, ki jim diši kruhek na naši zemlji, našo narodnost pa bi radi vtopili v žlici vode. Naj si le ne domišljuje g. Lohninger, od kterega čujem, da zopet misli kandidirati v kmečkih občinah, da ga slovenski kmet zdaj bolj čišla, kakor pred 4 leti. Ptič se po perji pozna, Lohninger pa po svojih govorih v deželni zboru in po surovem obnašanju proti slovenskim poslancem. Slov. graški župani se menda še spominjajo grdih napadov Lohningerjevih na njih županovanje. Očitaj jim je pred vsem svetom, da so pijanci, da zapravljajo občinske denarje itd. Nekteri teh županov so Lohninger-ju krepko odgovorili, ter mu dokazali, da je

nesramen obrekovalec. G. Lohninger pa ni besedice zinil. Pa kaj, saj mu je pred dvema letoma naš dež. poslanec g. dr. Vošnjak s številkami dokazal, da Lohninger z zvijačno sestavljenimi številkami hoče slepariti slovensko ljudstvo in v odprtem pismu od Lohningerja tirjal, naj prekliče svoje laži, ako ima količkaj poštenja in časti v sebi. Pa čast in Lohninger, to ste dvojne stvari. L. do zdaj še nič ni odgovoril. Vendar ga žene njegova častilakomnost, se siliti kmečkim občinam, ki jih je tako hudo bil razžalil, za deželnega poslanca, menda ker se boji, da bi ga Nemci, spoznavši njegovo breznačajnost, ne volili. Naj le kandidira, prepričal se bo, da slovensko ljudstvo tudi v teh krajih začne spoznavati svoje prirodne pravice in noče več biti podlaga tujčevi peti.

Vam pa, volilci slov. graškega in marenberškega okraja, kličemo: Podajte nam bratovsko roko, bodimo složni, saj nas težijo enaka bremena, ne zaostajajmo za družimi Slovenci in volimo vsi enoglasno za svojega poslanca gosp. Adamovič-a.

Iz Trebnjega 9. junija. [Izv. dop.] Prebiraje v zadnjih Novicah 8. t. m. poziv odbora društva „Slovenije“ na slovenske „predrage rojake“ nas je osupnila stvar, ne osupnila, popolnoma razvezila nas je, zakaj med kandidate za Trebnje itd. tudi naš ljubljani in mnogocenjeni prejšnji poslanec dr. Val. Zarnik ni postavljen! Kaj Vam je, slavni odborniki! dr. Zarnik učinil, da ste ga prezrli? Mi ga bomo kljub Vašemu nasvetu vendarle zopet volili. Ako se bodo zavoljo tega glasovi tako razcepili, da pride v deželni zbor Vam in nam neljub izdajalec domovine, krivda na Vas same spada. Iz take sloge, kakoršno Vi jahate, bode čudna zmes. Če že morata grof Barbo in župnik g. Tavčar pri nas voljena biti, zakaj bi dr. Tomana tje ne postavili za kandidata, kjer je lansko leto bil? Dr. Zarnika pa nam pustite. To priobčujemo „Slov. Narodu“, da „Novice“ tudi drugi zvon slišijo in poslušajo in naj resnico po starem pregovoru ne le po enem — svojem — temuč tudi po drugem zvonu spoznavajo. Mi prosimo, naj slavni odborniki Slovenije svoj nasvet toliko predrugačijo, da bo za nas med drugimi kandidati tudi dr. Val. Zarnik postavljen — fiat!

Več volilcev. *)

Iz Dunaja, 8. junija. [Izv. dop.] Volitveni boj, ki se je tu med starimi decembristi in „novejimi“ liberalci vnel, kakor tudi strah, da ne bi med Nemci tu in tam prodrli „katoliško-konservativni“ kandidati, — sta kriva, da se listi tu v središči cesarstva (?) malo pečajo z volitvami po kronovinah. Tako se bode zgodilo, da bodo gotovo osupnili, ko bodo po izidu volitev videli nepričakovan rezultat — ako se volitve povsod srečno iztekó. Tukaj živeči Dalmatinci za gotovo pričakujejo, da bode prihodnji dalmatinski zbor po večini naroden. Priraste torej slovanski opoziciji znamenita pripomoč. — Da bi se le tudi nam Slovencem upanje spolnilo ter da bi si narod ne moral po volitvah očitati, da je zamudil najvažnejšo uro!

Omenjeno je bilo tudi v vašem listu že večkrat, kako Magjarom vprašanje zaradi vojaške granice glavo beli. Znano je tudi, da cesar deputacije, ki je bila iz granice prišla ni pred-se pustil. O tej deputaciji je bilo tu več govora. Zanesljivo je, da je Beust cesarju svetoval graničarje sprejeti, a Andraš se je na vso moč protivil in je zmagal kakor vselej. — Eden izmed deputatov, priprost Serežan, je dvorjane naivno vprašal: „gospoda, zašto nas cesar ne prime? kad je došó on k nam, ni smo ga veseljem pozdravili i pogostili —“. Ne vem, kako so potlej Serežana podučili. To pa je znano, da so se v nekterih viših krogih spotikali, da je hrvašk general na dvoru z deputati govoril, vsacemu roko dal in vsacega po imenu poznal — iz boja leta 1848. — Pripovedovano mi je bilo, da je tukaj živeč Hrvat imel naloženo vse tiste „Zatočnikove“ članke za najviše osebe na nemško prevesti, kteri so bili proti Rauchu pisani. Rauch bi bil imel že odstavljen biti, a sprosil je Andraži zanj. še „za nekaj časa.“ —

*) Dr. Zarnik biva v Mariboru. S podpisi volilcev nam jako ustrežete, da bomo zavarovani na vse strani. Kolikor verno, je sam dr. Toman proti taki kandidaturi, ktere tudi g. dr. Razlag ni hotel sprejeti, dasiravno se mu je ponujala. Vredn.

Razne stvari.

* (Naša tiskarnica.) O svojem času smo bili naznanili, da se je izdatelj in vrednik „Slov. Naroda“ oglasil pri mariborskem mestnem zboru za koncesijo lastne tiskarnice. Kakor se nam naznanja, je mestni zbor v svoji seji zadnji četrtek na večer sklenil, da se tiskarnica ne sme dovoliti. Ne bomo naglašali, kako čudno se tak sklep glasi, ako se eno najprvih omikovalnih sredstev samovoljno zabrani v dobi, ko vse hrepeni po omiki in prosveti. Našim tako eminentno „verfassungstreu“ gosposkam hočemo le en članek iz njih lastnega korana v spomin poklicati. Čl. VI. drž. osnovnih postav o splošnih državljskih pravicah se glasi: „Vsak državljan se sme povsod v državi pod postavnimi pogoji baviti z vsaktero obrtnijo.“ Poskusili bomo, ali više instance kaj bolje vedó, na kaj so prisegle. Kako pač hočete, da bi se Slovenec navdušil za ustavo, ki nikjer noče obveljati, kjer bi bila njemu na prid!

Ž. (Galanterija vojaška.) Skozi vas blizo Ljubljane je stopal pred kratkim oddelek Huyn-ovega polka, godba pa prestane ravno dospevši do znane krčme. Hišna črnooka hčerka pravi: „Škoda da so ravno pri nas nehali!“ Častnik, ki je čul te besede, vpraša mater, je li hčer Slovenka? Mati mu reče: Se vé da. Na to častnik godbi migne in igrali so pred hišo „Naprej“ in „Mila lunica.“ Želeti bi bilo, da bi se taka galanterija večkrat ponavljala, če bi jej tudi ne bilo ravno žarno oko povod.

* (Nov kandidat) za slovenske Štirce se je v Celji oglasil pri gosp. Neckermanu. Znani nemškutar šolski svetovalec dr. Matija Wretschko hoče kandidirati — ne popokajte! — v najbolj rodoljubnem in zavednem volilnem okraju — za kmečke srenje celjskega okrajnega glavarstva. Mi se spominjamo njegovih sovražnih razmer proti dr. Bleiweisu, njegovih člankov v „N. fr. P.“ leta 1866 in 1867, vendar bi prosili, da bi nam tega kandidata natančneje popisal nekdo, ki je bliže opazoval življenje tega germanizatorja.

* (V Celji) si ne upajo nemškutarji za mesta in trge postaviti nobenega kandidata. Pravijo, da hoté poprej povprašati pri drugih trgih in mestih. Kaj bodo zvedeli? — Da mora nemškutarsk kandidat propasti, kajti nasprotniki ne bodo našli kandidata, ki bi se le količkaj mogel meriti z našim dr. Ipavicem.

* (Gorénjska železnica.) Iz zanesljivega vira smo zvedeli, da hoče vodstvo gorénjske železnice pri oddajanju služeb potreben ozir jemati na take uradnike, ki bodo zmožni slovenskega jezika. Treba torej, da se Slovenci služeči pri drugih železnicah oglašijo in prosijo za razpisane službe. Naj pri tej priliki naznanjemo, da dr. Toman ni „verwaltungs-rath“ gorénjske železnice. —

* (Neverjetno ali pasmešno.) Pripovedavalo se nam je, da želi priti knez Karlos Auersperg v deželni zbor kranjski in tam prevzeti vodstvo kranjskih nemškutarjev. Daleč je že moralo priti s „prvim kavalirjem Avstrije,“ ako nima koga družega voditi, kakor peščico kranjskih nemčurjev. — Tudi Anton Auersperg se ne bode več „dal“ (?) voliti na Štorskem. On želi biti voljen — od kranjskega ljudstva!

—p. (Dr. David Starčević in profesorji zagrebške gimnazije.) Malo dni potem, ko je suplent zagrebške gimnazije dr. David Starčević na čelu nekolicah najetih sansculotov Zoraše in Kolaše na Jelačičevem trgu izpsikati hotel, in v Ilici s svojo vojsko vred tepen bil, podpisalo je deset profesorjev zagrebške gimnazije očitovanje na Rauchovo vlado, da, če bi se dr. David Starčević do 1. junija iz službe gimnazijalnega suplenta ne odpravil, oni od 1. junija naprej ne bodo več na gimnaziji predavali, kajti tako omadeženega človeka za kolego imeti za sramoto držé. — Svet je bil jako radoveden, kaj bo Rauch na to očitovanje odločil; ali bo zahtevanju profesorjev zadovoljil, in Starčevića odpustil; ali pa bo Starčevića pridržal in po izstopu deset profesorjev 1. junija zagrebško gimnazijo zapreti moral. Rauch se dolgo ni mogel ni za eno, ni za drugo odločiti. Še zadnjega maja je vsa ta zadeva nerešena v zraku visela. Še le 1. junija v

jutro, ko je Rauch videl, da je očitujočim profesorjem več do njih časti, nego do službe, odločil se je Starčevića iz službe odpustiti. Gotovo mu je srce pokalo, ko mu je testimonium abeundi podpisaval. Rauche, Rauche! ali se je situacija grdo proti tebi spreobrnila! S prva si ti svoje politične nasprotnike iz služeb pahal, denes te pa že tvoji politični nasprotniki silijo, da moraš celo svoje privrženike, svoje odgojenčke, svoje nakolenčke sramotno iz služeb pahati. Glej, glej! — Omenjeni dr. David Starčević, ki ga „Zatočnik“ zmerom za „norega“ Davida ima, je zadnji čas svojega suplentovanja izdal nek pamflet o delovanju Jelačića bana, ter na ta način si hotel brž ko ne še večo blagonaklonost Rauch bana pridobiti. Ta pamflet je bil sicer navidezno konfisciran, pa kljubu temu se še denes na vse strani razpošilja.

Poslano.

Zastop banke „Slavije“ so prevzeli za Smedlednik gosp. Martin Krek, učitelj, za Cerklje gosp. Andrej Vavken, posestnik, poštar in učitelj, za Brezovico gosp. Janez Kogej, učitelj, za Borovnico gosp. France Verbič, trgovec in za Žire gosp. Jožef Čerin, učitelj, kar naznanja

Ivan Železnikar,
nadzornik in organizator.

Dunajska borska 10. junija.

Enotni drž. dolg v bankoveih	60 fl. 45 kr.
5% metalike z obresti v maji in nov.	— „ —
Enotni drž. dolg v srebru	69 „ 75
1860 drž. posojilo	96 „ 30
Akcije narod. banke	728 „ —
Kreditne akcije	258 „ 30
London	121 „ 30
Srebro	119 „ —
Cekini	9 „ 86

Samo enkrat poskusite

in prepričali se boste o čudovito nizki ceni niže zaznamovanih predmetov.

Garantira se, da se prodaja le blago najboljše sorte.

Zaloga ima tako bogato izbirko najnovjših, praktičnih in luksurioznih stvari, kakor nikjer več ne na Dunaji; skrbjeno je za mlade in stare, da se more za male denarje kupiti lepo primerno darilo za gospe in gospode, za otroke vsake starosti in stanu v tisočerni izbiri. Zapiske cene se brezplačno frankovano pošlje vsakemu, ako naznani natančen napis; torej je za prebivalce v provincijah jako koristno, ako si naroči tak zapisnik, v katerem je zabilježena cena in natančna imena vseh založenih produktov. Pošilja se blago ali proti poštnemu povzetju, ali za gotov denar.

Izpisek raznih stvari najnovjšega izdelanja:

Dunajska usnjina, znana kot najboljši fabrikat:
Gospojske ročne torbice z jeklenim oklepom, po 65, 75, 90 kr., gl. 1, 1.20; iz najboljšega šagrenskega usnja, s pozlačeno poskočno zaporko, a gl.: 2, 2.50, 3.20, 3.50, 4; take s prednjo mošnjico 3.50, 4.50, 5.
Najnovjši praktični portmoneji za gospe ali gospode, a 50, 60, 80, 90 kr., 1 gld.; najlepši gl.: 1.20, 1.50, 2, 2.50.
Praktične mošnje, a 60, 80 kr., 1, 1.50; najlepše a gl.: 2, 2.50, 3, 4, 5.
Mošnjiči za cigare, a 40, 60, 80 kr., gl.: 1, 1.50; najlepši gl.: 2, 2.50, 3, 3.50.
Listnice, po 10, 15, 20, 25 kr.; najlepše v usnji po 30, 40, 50, 80, kr., 1 gld. — Mošnje za tabak, po 40, 60, 80 kr., 1, 1.20, 1.50 gld.
Popotne torbe iz močnega usnja, s ključavnico, a gl.: 2.20, 2.50, 2.80, 3.20, 3.80, 4.50, 5.
Nepremoljivi popotni kovčegi, najbolj urejeni, a gl.: 2.40, 2.80, 3.50, 4, 4.50, 5, 6.
Popotne steklenice z usnjem preoblečene, in kozarci, a gl.: 1.30, 1.60, 1.90, 2.20.
Največa izbirka najkrasnejših albumov za 25 slik, lepo okinčan, kr. 60, 80, gl. 1; za 25 slik, z najlepšim kinčom, gl.: 1.50, 2, 3; za 50 slik, lepo z zlatom, kr.: 90, gl. 1.50, 2; za 50 slik z najlepšim kinčom, gl.: 2.50, 3, 3.50, 4, 5; za 100 in 200 slik a gl.: 4, 5, 6, 8.
Najlepši eksemplari a gl.: 10, 12, 15, 18, 20.

Album za muziko:

Vsak album svira, ko se odpre, dve najnovjši in najpriljubnejši poskočnici ali operi s taktičnimi ljubimi glasovi.
1 album v osmih oblikah 10.50, 12.50 gld.
1 „ „ veliki četvorki 15.—, 16.—
Najbolji optični dalnogleđi z akromatičnim steklom in natančno vidnostjo na 1, 2—3 milje daljšine, a gl. 4, 5.50, 7.
Zapirljive pisne mape, gl. 1, 1.50, 2; jako praktične z vso potrebnostjo, a gl. 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 5.

Gospojski nesecerji

z vsemi potrebnostmi za šivanje, in prav lepo zunajno opravo, kr. 50, 80, gl. 1, 1.50. Najkrasneje opravljeni, gl. 2, 2.50, 3, 4, 5. — 1 etui s 6 raznimi iglami za pletenje, kr. 15; 1 etui s 2 ali 4 pletili iglami, kr. 10 in 20; 1 etui s 100 izbranimi šivankami, kr. 20. — 1 izgledna knjiga za znanovanje in pletenje z 20 izgledi, 5 kr.

Pol niža cena nego poprej:

1 par váz, najnovjše oblike, franc. porcelan, kr. 40, 60, 80, gl. 1.50; več po 2, 3, 4, 5 gl.
Praktično in dober kup darilo je nova pisna garnitura iz litega bronza, iz 10 kosov, namreč: tintnik, peresnik, peza, 2 pisna svečnika, gorkomer, ročni svečnik, obesilo za uro, netilo, peresni obrisar. Vse prav lepo in okusno izdelano, velja samo 3 gld.
Največa izbirka pahljač za gledišče, ples in sprehod: 1 pahljača, priprosta pa čedna, 30, 40, 60 kr.; 1 pahljača z lepo malarijo, 40, 80 kr., 1, 1.20 gld.; krasno izdelana, gl. 1.50, 2.50, 3, 4, 5, 6.

Najboljše toaletske potrebščine:

Francosko mljivo z razno vonjavo, kr. 10, 15, 20, 30, 35, 40. — Najlepša lepšala, po 10, 15, 20, 25 kr. — Najbolja dišava, različna, 30, 40, 60, 80 kr., 1, 1.20 gld. — Olje za lase, Ob enem čestite prebivalce v provincijah pozorne čini na moj komisijski oddelek, kateri je edina kupčija te vrste, kajti oskrbuje vsako naročilo, ktere koli kupčije, na drobno in na debelo, kar najhitreje in zanesljiveje. Torej se priporočam za mnogoštevilna naročila.

Prva avstr. komisijska kupčija **A. Friedmanna** na Dunaji,
Praterstrasse Nr. 26. (12)

Epileptični krč (božjast)

pismeno zdravi specialni zdravnik za božjast doktor **O. Killisch** v Berlinu,
zdaj: Louisenstrasse 45. — Ozdravil jih je že nad sto. (20)

Društvo slovanskih mlinarjev

„Slaviji“

(1)

vzajemno zavarovalne banki v Pragi,

Je započelo 30. sušca t. l. svoje delovanje z velikim učajstjem mlinarjev ne samo s Českega, Morave in Šlezke, ampak tudi iz

Jugoslovanske.

Pravice, ktere banka „Slavija“ temu društvu daje, so:

1. Mlini in enaki zavodi storé popolnoma samostojen in lasten oddelek.

2. Konečni dobički, kateri se po zavarovanju mlinov in onakih zavodov proti škodi ognja dosežejo, bodo se razdeljevali verno in pravično na podlagi pravičnega med člene tega društva (društvenike.)

3. Ako se naredi zavarovanje na podlagi razumne cenitve, izplača se vsaka škoda, ktera bi se zgodila po požaru, popolnoma, in ne da bi se kaj odtrgalo.

4. Premoženje društva slovanskih mlinarjev oskrbljuje poseben pregleden odbor, ktereга voli občni zbor členov četrtega odbora in se mu tudi pridruži zbor mlinarskih poverjenikov.

Iz priglasok in mnogih dopisov, ktere še denašnji dan na naše objavljenje o ustanovljenju posebnega oddelka za zavarovanje mlinov dobivamo, kaže se čem dalje tem jasnejše, da so bili mlinski zavodi za nepriljubno visoke premije zavarovani.

Da bi tedaj opravičenim zahtevam enkrat za vselej bilo pomagano, vzela si je „Slavija“ za nalogo, ustredi opravičenim tirjatvam, zahtevajočim

posebnega oddelka za zavarovanje mlinov

tolaže se z gotovim prepričanjem, da ta misel, ktero je „Slavija“ vzbudila, imela bode blagodarne vspehe tudi za druge mlinarje slovanske.

Pozivljamo tudi vse gospe, kateri se ali še niso priglasili ali se jim pa zavarovanje koncu bliža, da bi ne odlašali glavnemu zastopu banke „Slavije“ v Ljubljani svoj pristop, kar najprej mogoče obznaniti, premislivši, da so mu letne premije tako primerjene, da nobena druga zavarovalnica nižih ne ponuja. Le z gromadno udeležitvijo in po složnosti zagotové se g. g. mlinarji najboljših vspehov.

Svoji k svojim in vsi za pravico.

Živela slavjanska vzajemnost!

V Pragi, 30. sušca 1870.

V imenu odbora:

J. M. Šarý, Dragotin Židlický,
predsednik, predsebnikov namestnik.

Dr. Fr. L. Chleborad,
glavni ravnatelj.

Dr. Jos. Frič, Adolf Nocar,
častni ravnatelj, častni ravnatelj.

Glavni zastop

za slovanske dežele v Ljubljani.

Iv. Lacko Černý.

600 veder vina

na prodaj od leta 1868 in 1869. Vino je izvrstno, belo — domačega pridelca. Nuja se na velikem in malem, kakor kdo izvoli. Ponudba pod adreso: „Gut Orežje“ — pošta: Markt Rohitsch. (1)